

DE BOSSCHE VISCHMARKT

De Gulden Steur in de Vischstraat is gebouwd in 1635 en binnen zijn resten van 17e-eeuwse schilderijen aangetroffen. Verder heeft het pand een fraaie renaissancegevel met daarin een steen met de tekst: "INDE-GVLDE-STVR". Een gevelsteen die duidelijk herinnert aan de vroegere functie van de Vischstraat. De kelder onder dit pand is van oorsprong laat middeleeuws en aan de halve tonvorm is te zien dat het gaat om een zogenaamd tongewelf. De kelder diende vroeger als opslagplaats voor wijnen die met binnenschepen werden vervoerd.

Bron: 's-Hertogenbosch binnen de Veste

Het was niet het enige huis in deze omgeving met de naam van een vissoort. Rechts van wat nu De Plekhoek heet, stond een pand dat De Gulden Crabbe heette. Aan de Smalle Haven bevond zich een pand dat verschillende namen van vissen heeft gedragen. Zo heette het in 1611 Den Carper, in 1614 De Steur en in 1906 De Salm. In de Visstraat heette een huis in 1635 eveneens De Steur en later De Walvis. In deze Visstraat bevonden zich eveneens De Drie Heringen. De Vergulde Herink en De Bruinvis.

Het is natuurlijk niet toevallig dat we al deze namen juist in deze omgeving aantreffen. Lange tijd is hier, aan het einde van de haven, de vismarkt gevestigd geweest. Al in de Middeleeuwen was de diversiteit aan aangevoerde vissoorten groot. In een ordonnantie op de stedelijke accijnzen, daterend van 22 september 1441, stelde het stadsbestuur onder andere de 'vischtoll' vast. Hieronder vielen alle vissen, behalve steur, haring, bokking, droge vis,

kabeljauw, spiering, zalm, elft, mosselen (wat in feite weekdieren zijn). Tevens werden er ook twee zoogdiersoorten genoemd, die men toen ook tot de vissen rekende: de bruinvis en de zeehond. In een ordonnantie op het tarief van de stadskraan van 26 september 1435 wordt ook nog over stokvis gesproken.

Van alle genoemde vissen was de haring wel de belangrijkste. Verkoop, verpakking en keuring hiervan werd in 1445 apart geregeld. Vooral met het oog op de verdere export hiervan. 's-Hertogenbosch was namelijk voor haring een belangrijke overslaghaven, onder andere voor haring bestemd voor Keulen. Het Bossche

viskopersgilde was vóór 1629 het zesde gilde in belangrijkheid; het had ook politieke bevoegdheid.

Bij de oude ommuring was dit deel, wat nu de haven is, de stadsgracht. Na de grote stadsuitbreiding kwam deze tak van de Binnendieze binnen de stadsmuren te liggen en zo ontstond de haven. Dat is goed zichtbaar bij de kop van de haven. Hier zijn twee togen waarvan de één open en de andere gesloten is. Uit de geopende toeg stroomt de Binnendieze in wat nu de haven is. De gesloten toeg

geeft aan dat daar vroeger de stadsgracht uitwaterde. Aan de stadzijde lag dus de stadsmuur en de markering daarvan vinden wij terug in de Visstraat.

Bron: Vestingwandelingen

Toen 's-Hertogenbosch in de vorige eeuw werd aangesloten op het spoorwegnet en de wijk Het Zand werd opgespoten, vond het stadsbestuur het noodzakelijk een nieuwe weg naar het station aan te leggen, in plaats van de nauwe Sint Jansstraat. In eerste instantie heette deze doorbraak tussen de Vismarkt en de Wilhelminabrug: Spoorstraat. Maar in 1909 kreeg de gehele straat de naam Visstraat.

Het pleinvormig karakter van de oude vismarkt was verbroken. Ook de Vismarkt zelf kom hier niet meer gehouden worden vanwege het doorgaand verkeer en werd dan ook in 1874 verplaatst naar de Lepelstraat, boven de Binnendieze. Deze verkoopplaats voor vis is echter geen lang leven beschoren geweest.

An de levendige handel die hier eens plaats had, herinneren ons slecht

de restanten van de eind negentiende eeuwse vischbank, de naam Visstraat, het pand De Twee Snoecken in de Karrenstraat/Kruisstraat en De Gulden Steur.

In 1910 de Stationsbrug genoemd, thans de Wilhelminabrug met zicht op de Visstraat.

Bron: Henny Molhuysen Brabants Dagblad donderdag 7 juni 1984